

Forfatter: Winther, Christian

Titel: Udrag fra Poetiske Skrifter

Citation: Winther, Christian: "Poetiske Skrifter", i Winther, Christian: *Poetiske Skrifter*, udg. af Oluf Friis , 1927-29, s. II. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-winterchr01val-shoot-idm139972050212320/facsimile.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter

den laa saa helt i Tidens Niveau og i, at den kom i et vist Tomrum i den lyriske Digtning.

Der gaar Forbindelseslinjer fra Winthers Ungdomsdigtning til mange Hold. Den indgaar i den almindelige Retning i Tiden bort fra »Romantiken« henimod Virkelighedsskildring. »Træsnittene« og flere mindre Digte er Prøver paa en Realisme, der ved sit Indhold danner et sjællandsk Sidedestykke til Blichers jyske Noveller og som ved Arten af sin Realisme hører sammen med Heibergs københavnske Vaudeviller. Et andet karakteristisk Træk af Tiden genfindes hos Winther i hans Sans for det folkelignationale. Mere end noget andet var det dette danske i Indhold og Tone, der straks indtog Samtiden for Winthers »Digte«.

Winther var den første, der lod disse forskellige Sider af Tidens Liv faa Udtryk i Lyriken.

Lyriken, det vil sige Romancen og det lille lyriske Digt, fylder i Litteraturen fra den første Fjerdedel af Aarhundredet kun en ringe Plads, klemmt inde mellem de større episke og dramatiske Former. Hele Litteraturen er ligesom nedsænket i Lyrik, men det er sjældnere, kun i Pauser mellem mere omfattende Arbejder, at Lyriken udkrystalliseres i egne Former. Siden Ingemann i Tierne var ingen fremtraadt med blot »Digte«.

Det betyder ikke, at den lyriske Digtning var standset. Det groede frodigt i Undergrunden. En ny Digtergeneration var ved at vokse op. Men dens Fremvækst maa man søge i Aviser og Tidsskrifter og især i den Bogform, der er saa karakteristisk et Fænomen i Tiden: de saakaldte »Nytaarsgaver«, »Julegaver«, »Almanakker«, »poetiske Lommebøger«, »Læsefrugter« eller Samlinger med særlige Navne som »Iris«, »Hermes«, »Hertha«, »Gefion«, »Harpen«, »Juletræet« o. s. v., Navne, der afspejler et læsende Publikums Smag og Interesser. Disse Bøger er Antologier. Den enkelte Digtters Lyrik kan endnu kun vanskeligt og undtagelsesvis bære sig selv. Formerne er endnu saa faa og Emnekredsen saa snæver, at

II